

گناه بخل (قرآن)

بخل عبارت است از خودداری صاحب نعمت، از **انفاق** آنچه خداوند به وی ارزانی داشته در جایی که انفاق، محبوب و مطلوب است. طبق برخی **آیات قرآن**، بخل، **سینه** و **گناه** می باشد.

فهرست مندرجات

۱ - **سینه بودن بخل**

۲ - **پانویس**

۳ - **منبع**

سینه بودن بخل

بر مبنای برخی **آیات سوره اسراء**، **بخل**، **سینه** و **گناه**، نزد **خداوند** می باشد:
و لا تجعل یمنک مغلوله الی عنقک... «هرگز دستت را بر گردنت **زنجیر** مکن، (و ترک **انفاق** و بخشش منما) و بیش از حد (نیز) دست خود را مگشای، تا مورد **سرزنش** قرار گیری و از کار فرومانی».

[۱] **اسراء/سوره ۱۷، آیه ۲۹.**

[۲] **طباطبایی، مححسین، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۳، ص ۸۳.**

کل نلک کن سینه عند ربک مکروها. «همه اینها گناهِش نزد **پروردگار** تو ناپسند است».

[۳] **اسراء/سوره ۱۷، آیه ۳۸.**

[۴] **طباطبایی، مححسین، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۳، ص ۹۷.**

پانویس

۱. ↑ **اسراء/سوره ۱۷، آیه ۲۹.**

۲. ↑ **طباطبایی، مححسین، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۳، ص ۸۳.**

۳. ↑ **اسراء/سوره ۱۷، آیه ۳۸.**

۴. ↑ **طباطبایی، مححسین، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۳، ص ۹۷.**

منبع

مرکز فرهنگ و معارف قرآن، فرهنگ قرآن، ج ۶، ص ۱۵۰، برگرفته از مقاله «گناه بخل».

رده‌های این صفحه: **بخل** | **گناهان** | **موضوعات قرآنی**